

HOE ENGELAND WAKKER WERD

*No easy hopes or lies
Shall bring us to our goal
But iron sacrifice
Of body, will and soul.*

Deze woorden van Rudyard Kipling, den ons uit den Boerenoorlog bekenden Engelschen krijgsdichter, typeeren de richting, welke men in Engeland uitwil.

„Geen ijdele hoop of zelfverblindende zal ons tot ons doel brengen, slechts ijzersterke opoffering van lichaam, wil en ziel.”

* * *

Engeland moest wel wakker worden.

Jaren en jaren lang heeft het op zijn, door de zee omringde, afzonderlijke ligging vertrouwd en alleen zijn krachten aan de vloot gegeven. Het leger was maar bijzaak. Het uitbreken van den oorlog heeft plotseling duchtig laten voelen, hoe gevaarlijk zulk een toestand is. En nu wordt de natie aangespoord om haar strijd-baren vrijwillig af te staan tot verdediging van de Engelsche belangen, welke ook in het steunen van de Fransche en Belgische bondgenooten bestaan.

* * *

Lord Kitchener roept de honderdduizenden op. De wervingsreclame trekt door de Londonsche straten. Doch nu niet zonder hulpe. Van alle zijden wordt vrijwillig assistentie aangeboden. De ministers doen mee hun best om den oproep succes te bezorgen. Winston Churchill, de minister van Marine, heeft achter op zijn auto een groot plakkaat laten aanbrengen met de officiële proclamatie. Zijn collega's trekken door het land en houden redevoeringen. En de vrouw blijft in dit land van praktischen zin niet achter. Een aantal meisjes en jonge vrouwen hebben haar hulp toegezegd. Men ziet ze bij voetbalwedstrijden bezig om jonge mannen voor het leger te werven, in de parken, waar naar Londonsche gewoonte op het gras gezellig groepjes bijeen hurken, zelfs in de winkels. En magazijnen als Harrods Stores, Whiteley, Selfridge, Barker en vele andere beroemen zich erop dat zij een groot aantal van hun personeel als vrijwilligers naar het front zonden.

De Koning roept... Your King and Country want you! Dat lijkt een verouderde wapenspreuk, doch ze is het hier in werkelijkheid niet. Engeland heeft in 6 weken tijd 400.000 strijd-bare mannen bijeengebracht. Er waren dagen van 30.000 aanmeldingen. En dit alles zonder de toegezegde steun der Koloniën, Engelsch-Indië inbegrepen.

* * *

Niet alleen door overreding, doch ook door intimidatie wordt aangespoord. Een heel onschuldige wel, maar daarom niet minder krachtig. Er heeft zich, zoo meldt de Dally Mirror een jonge-meisjes-club gevormd, waarvan de leden den jongelui, die niet aan „'s Konings-roepstem" gehoor geven een witte veer op de jas steken.

* * *

En 's avonds in de Variétés, welke in Londen nog onverstoord hun voorstellingen ten beste geven, klinkt uit den mond der meest geliefde „sterren" in refrainen vol meeslependheid de opwekking om „to the front" te gaan.

Onder de schoonen, die met zeer veel ijver voor de veiligheid van het vaderland en de verdediging van zijn belangen bezig zijn, wordt vooral een zekere Miss Gladys Storey genoemd.

IN DE PARKEN ZIET MEN HAAR OF HAAR VRIENDINNEN BEZIG.

Te oordeelen naar haar portret, is zij een mooi, jong meisje met een paar oogen, waaruit een vast willetje spreekt.

Ik zie kans, zoo heeft zij zich uitgelaten, om alleen in Londen, 200.000 jonge mannen van achter den toonbank weg te halen en naar het front te zenden, maar dan moeten patroons meehelpen en beloven, dat zij in plaats van de vertrekkenden, zusters of andere verwanten tijdelijk in dienst nemen, zoodat het huishouden verder kan gaan zonder verdienste-derving.

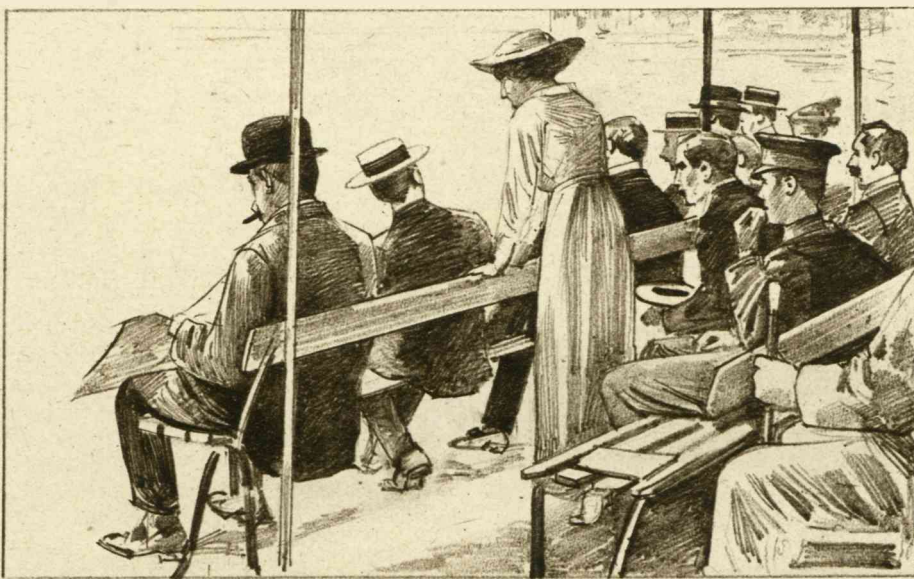
Vershillende groote zaken hebben op haar vraag een toestemmend antwoord gegeven. En zoo is „Recruting-Sergeant Storey" aan het werk getogen.

Men meene nu niet dat alleen uit den werkenden en burgerstand de vrijwilligers opkomen. Ook de eerste families leveren hun aandeel. Er zijn juist in deze dagen vele zeer „fashionable" huwelijksvoltrekkingen vervroegd, omdat de bruidegom dienst had genomen en als gehuwd man naar het leger wilde.

Men moet ook niet gelooven, dat deze nieuwe toestand zonder bezwaren tot stand komt. Klachten over het langzaam werken der autoriteiten, over de uitrusting, enz. blijven niet uit.

Doch over het algemeen kan men zeggen, dat Lord Kitchener's oproep „for an another 100.000 men", telkens niet zonder gevolg blijft.

En daarbij moet men erkennen, dat onder de Engelsche

RECRUTING-SERGEANT STOREY AAN HET WERK. ZIJ WEKT DE TOESCHOUWERS BIJ DE SPORTWEDSTRIJDEN OP, OM VOOR HET VADERLAND TE STRIJDEN.

soldaten prachtkerels zijn. Er worden dan ook tamelijk hoge eischen gesteld. De leeftijd varieert tusschen 19 en 35 jaren, oudgedienden tot 45 jaar. De lengte moet ongeveer 1.70 M. zijn, de borstomvang minstens 86 cM., terwijl verder een nauwkeurig onderzoek naar den algemeenen gezondheidstoestand wordt ingesteld.

Minister Asquith heeft in het Lagerhuis verzekerd, dat men zich tegenover de soldaten niet krenterig zal gedragen. De condities zijn dan ook wel verlokkelijk. Vooral de toezeggingen welke gedaan zijn in verband met het beëindigen van den dienstdienst geven groote zekerheid.

Tot voor het uitbreken van den oorlog bestond het Engelsche leger uit 134.808 dienende manschappen en 147.000 reservetroepen, daarbij kwamen nog een speciale reserve van 63.000 man en vrijwilligerscorpsen tot een totaal van 251.000 man.

In Indië dienden 78.000 man en 33.000 in de koloniën. Wanneer men daarbij b.v. de legermacht van Duitschland vergelijkt, valt dit cijfer niet mee. Doch ook hierbij overwege men dat Engeland zijn bevoorrechte positie heeft en zijn groote vloot welke alleen 151.000 man telt plus 68.000 reservisten.

Engeland heeft geen verplichte dienstdiening. Lord Roberts ijverde na den Boerenoorlog met kracht daarvoor en ook nu wil Lord Kitchener die richting uit.

In afwachting daarvan sputtert de Engelschman tegen den „Prussian drill".

Er ligt niet weinig naijver in deze sputtering, daar kan men zeker van zijn.

* * *

Engeland wordt wakker.

Dat is waar.

Doch of de bevolking in haar geheel het groote gevaar in dezen strijd, vooral voor Engeland, begrijpt, wie het leven in Groot Brittanje en de beschouwingen niet alleen van de „men in the street", doch ook van den man op het kantoor en den man in de clubs volgt, die twijfelt wel eens.

Het is onbegrijpelijk, hoe groot het zelfvertrouwen bij velen is.

„Our Navy", onze Marine, is het begin en het einde van alle redeneeringen.

En als de Duitsche wapenfabrieken nu eens „zeebrommers" van 42 cM. of zoo iets in petto hielden...

Op zulk een vraag geeft een Engelschman niet gaarne antwoord, of het moest „impossible" zijn.

En dan zijn er ook velen in de Vereenigde Koninkrijken, die tot den wereldbond van de A. I. L. L. behooren.

Wat deze initialen beteekenen? Wel, niets anders als All Is Lost League, bond van alles is verloren.

Tegen hen gaat de chauvinistische pers met kracht te keer.

* * *

Naast den oorlog met geweld van wapenen, bereidt Engeland zich voor op een economischen strijd tegen al wat van Duitschland afkomstig is.

Op meesterlijke wijze heeft de grootste zeevarende mogendheid haar heerschappij over de zee praktisch weten te bewijzen.

Er varen, door het optreden der Engelsche-Fransche-Japansche vloeten, bijkans geen schepen onder Duitsche vlag meer op de wereldzeeën. En feitelijk zijn de neutrale mogendheden even goed afhankelijk van den wil van dezen Driebond.

Wat dit voor Duitschland beduidt, kan men zich voorstellen, als men alleen maar aan Duitschland's connectie met Amerika denkt. De Hamburg-Amerika-Lijn ligt stil. De verbindingen, die van uit de Oostzee met de geheele wereld onderhouden worden, zijn afgesloten.

Zulks is voorwaar geen kleinigheid!

Ge kunt u voorstellen hoe Engeland, en niet het minst Amerika, van zoo'n stand van zaken profiteert.

Bovendien gaat Engeland ook in dit opzicht wakker worden, dat het zich hoe langer hoe meer bewust wordt van de mogelijkheid, voor zich zelf en voor zijn koloniën veel te kunnen maken, dat voorheen door de scherpe concurrentie met Duitschland niet te verkoopen was.

* * *

Zeër terecht heeft onlangs in Panorama gestaan, dat deze oorlog zijn eigen onnuttig zal bewijzen.

De groote vergemakkelijking, welke de moderne uitvindingen aan het wereldverkeer boden, werden omvergeworpen. Het chauvinisme gaat in plaats van het breede cosmopolitisme komen.

Nooit heeft verenging tot zegen gevoerd. En 't is te vreezen, dat het ditmaal zulk een resultaat evenmin zal bereiken.

* * *

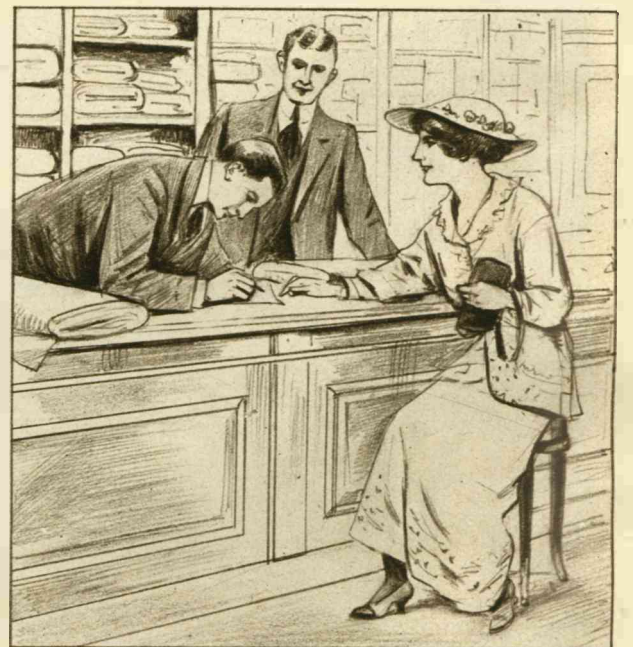
Hoe het ook zij, op dit oogenblik mag men gerust ervan spreken, dat Engeland wakker werd.

OBSERVER.

DE GOEDE TIJD OM ABONNÉ TE WORDEN.

Onze nummerv verkoop blijft steeds stijgen. Wij constateeren dit met dankbaarheid, omdat daaruit blijkt dat onze groote inspanning om PANORAMA te laten zijn het best geïnformeerde, geïllustreerde blad, gewaardeerd wordt. Velen van hen, die in den beginne ons blad per los nummer kochten, gaven zich als abonné op. Dat is zeker verstandig. Want langs dezen weg hebben zij een geldelijk voordeel en de zekerheid elk nummer tijdig thuisbezorgd te krijgen.

Alle boekhandelaren zullen gaarne bestellingen voor Panorama-abonnementen in ontvangst nemen. Voor slechts f 1.30 per kwartaal ontvangt men ALLE nummers die verschijnen, dus ook de extra oorlogsnummers, zooverre deze worden uitgegeven.

DE GROOTE MAGAZIJNEN LEVEREN EEN BELANGRIJK CONTINGENT AAN VRIJWILLIGERS.